

פליגי, תיקשי:

בשלמא לאביי, ניחא. אלא לרבא, קשיין!

לפי אבי ניחא, כי הוא סובר שמותר לסמוקן. אבל לפי רבא, הסובר שאסור לסמוק, קשה הדיווק מהמשנה,شمושא ממנה שאין איסור לחפור אלא רק אם יש כבר בור בשדה חברו.

מתרכת הגמרא: **הא איתמר עליה, הרי שניינו** מימרא על האמור במשנתנו, שציריך להרחק את הבור מכלו של חברו:

אמר אביי, ואיתימא רב יהודה, "מכותל בורו של חברו", שניינו במשנתנו!

הרי שאין כוונת המשנה לומר שציריך להרחק שלשה טפחים מחלל הבור, אלא להרחק שלשה טפחים מכותל הבור של חברו, דהיינו, ג' טפחים קרקע הסמוכים לבור נחברים "כותלי הבור", וציריך להרחק מהם ג' טפחים. נמצא, שמצוח מהמשנה, שהוא לחפור הראשון עליו להרחק ג' טפחים שבא לחפור, אין הוא ציריך להרחק מהמייצר אלא ג' טפחים, וביחד יש ג' טפחים מחלל בור זה לחלל בור זה.

ברשות חבירו, מכל מקום ציריך הראשון להרחק.

ובאה הגמרא לדון בדבריהן של שתי הלשנות:

תנן, שניינו במשנתנו: לא יחפור אדם בור סמוך לבورو של חברו.

ומדייקת הגמרא: **טעמא דאייכא בור בשדהו** של חברו, لكن לא יחפור אדם בור בשדהו סמוך לבورو של חברו. **הא ליכא בור,** אבל אם אין בור בשדהו הסמוך של חברו, פומך אליו בור, בלי להרחק, ואני חושש למניעת תשmissive של חברו, שלא יוכל לחפור בור בשדהו אלא למרחק של ששה טפחים, מחמת בורו שחופר עתה.

בשלמא לך ליישנא, דאמרת בשדה שאינהعشוויה לבורות דברי הכל פומך, והיינו, לפי הלשון השני, שהם חולקים רק בשדה העשויה לבורות, אבל בשדה שאינהعشוויה לבורות כלויי עלמא סומך, ניחא, כי אפשר להעמיד את מתניתין, בשדה שאינהعشוויה לבורות, וכן כל האיסור לסמוק הוא ורק במקומות שכבר יש בור בשדה חברו.⁽¹⁰⁾

אלא לך ליישנא, לפי הלשון הראשון,

דאמרת דוקא בשדה שאינהعشוויה לבורות

המסקנא שיעור הרוחקה הוא ג' טפחים. וכל זה הרא"ש לשיטתו, בסבירותו ליה כתוס', שאם הראשון סמך בהיתר ציריך השני להרחק כל שיעור הרוחקה. אבל לפי רבינו יונה והרמ"ה, הסוברים שאין ציריך השני להרחק אלא ורק חצי שיעור הרוחקה ניחא. והרש"א, תירץ שלפי הר סלקא דעתך מה דקטני "אלא אם כן הרוחק מכותלו של חברו ג' טפחים", הכוונה היא

10. לפי ההוה אמיןא עכשיו, הבינה הגמרא ש"סמוק לבورو", היינו סמוק לחלל הבור, ואין ציריך השני להרחק מחלל הבור רק ג' טפחים. והקשה הרא"ש, איך לפי הר סלקא דעתך די בהרוחקת ג' טפחים, כדי כיוון שהראשון סמך בהיתר, ציריך השני להרחק כל השיעור הרוחקה, דהיינו ג' טפחים. ותייחס, דলפי הר סלקא דעתך, שיעור הרוחקה אינו אלא ג' טפחים, ורק לפי